

Kristi kärleks vikarie

Predikan i Gustaf Adolfskyrkan på Heliga Trefaldighetsdagen 4 juni 23 av Arne Wikström

---

I dagarna är det 56 år sedan jag gick ut på trappan i Folkskoleseminariet i Härnösand som nybakad folkskollärare. Efter 4 års studier hade jag äntligen fått min pekpinne. Jag minns än den härliga känslan. En del brukade driva med oss lärare och säga: vet du vilka de tre viktigaste skälen till att bli lärare är? Jo, det är juni, juli och augusti. Ja, på den tiden var det långa sommarlov! Härligt! Även om det inte var det som gjorde att jag blev lärare.

När det gäller skolan så vet jag inte riktigt vad som är lättast: att vara lärare eller elev. Jag har provat på båda. Det svåraste av allt är nog att vara lärarvikarie. Att rycka in när den ordinarie läraren inte kan jobba. Ofta på kort varsel. Utan förberedelser. Utan att kunna namnen på eleverna. Utan att kunna rutinerna. Ja, jag blir lätt svettig bara jag tänker på det. Sådana dagar lockar ofta fram ens sämsta sidor. För som vikarie testas man av eleverna. Jag minns själv när jag gick i skolan hur vi ”tog tillfället i akt” när vi hade någon stackars vikarie.

I skolan brukar det finnas en pärm med benämningen *Vikarieinstruktion*. I bästa fall är den uppdaterad och man kan få en del tips hur man skall bete sig. Det är sannerligen inte lätt att vara en vikarie.

Nu säger kyrkofadern Ambrosius att vi som kristna skulle vara *Kristi kärleks vikarie*. Den ordinarie läraren – Kristus – är borta för tillfället och vår uppgift är att vara i hans ställe. Det är inte lätt! Många gånger tycker vi nog att Kristi kärleks vikarier har gjort ett undermåligt arbete.

- Gå ut och gör alla folk till lärjungar! Det är den order vi har. Det är inte lätt att komma undan. Många gånger blir vi provocerade och tycker att vi har misslyckats med vår uppgift. Det är ju meningen att människor ska tycka att de

blir påmindas om Kristus när de möter oss. Att de har mött Jesus, att de har känt hans väldoft, när de har mött oss, Kristi kärleks vikarie.

Som tur är så kan vi alltid ha kontakt med Kristus och fråga om något kärvar till sig. *Jag är med er alla dagar till tidens slut*. Men jag är osäker på om det är bredbands-uppkoppling. Visserligen kan man komma fram i bön när och var som helst, 24-timmar om dygnet, men svaret kan dröja ibland. Ibland måste man tänka själv. Ibland är svaret: läs i instruktionen!

Vad säger då vikarieinstruktionen – Bibeln alltså? Ja, det står mycket i den. En del hinner liksom inte jobba så mycket utan ägnar bara tiden åt att läsa vikarieinstruktionen för att förstå den. Ibland blir man osams med andra vikarier om innebörden.

En grundregel som Jesus ger är: *Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra*. (Jh 13 34) Andra regler som går i samma stil är: *Ge folket mat i rätt tid*. (Mt 24:45) *Slå inte era kolleger*. (Mt 24:49)

En annan grundregel som Jesus talar om för lärjungarna är: *Som Fadern har sänt mig sänder jag er*. (Jh 20:21) Här handlar det om sändning. I kyrkan gillar vi som bekant latin. Sändning har med ordet ”*missio*” att göra. Vi har det i ordet *missil* – något som sänds iväg. *Missionär* – utsänd. Missionär är att vara sänd med ett viktigt uppdrag.

Idag är det Heliga Trefaldighetsdag men den kallas också Missionsdagen, och mission är så pass viktigt att det har fått bli en av Svenska kyrkans fyra hörn-pelare:

- Gudstjänst
- Undervisning
- Diakoni
- Mission.

Engelskan kan hjälpa oss att hitta en grundläggande betydelsen i ordet mission. *What is your mission?* kan man säga när man frågar om någons uppdrag. Och ibland så gör ett företag ett s.k. *Mission Statement*. Svenska kyrkans mission har ett fint "Mission Statement":

"Att i solidaritet med utsatta människor dela evangelium om Jesus Kristus, söka kyrkans enhet och vara ett tecken för Guds rike i världen."

Ja visst är det fint. Det kan vi gärna skriva under. Och så anställer vi skickligt folk, vi hyr in några duktiga proffs som får sköta det hela. Det kostar, men det kan det vara värt. Präster, diakoner, missionärer, församlingspedagoger, musiker... Ja, listan kan göras lång. Det är ju ett viktigt uppdrag. Och svårt! Egentligen är det *Mission Impossible*, ett omöjligt uppdrag.

Men, hur var det nu egentligen det var tänkt från början? Var det ett gäng professionella, väl utbildade specialister som Jesus gav sina sista instruktioner innan han återvände hem till sin Far?

I dagens episteltext läser vi om en händelse som inträffade strax efter Jesu himmelfärd och pingsten. Petrus och Johannes häktades av myndigheterna. De hade stört den allmänna ordningen genom att bota en sjuk man. I Högsta domstolen var man förvånade över lärjungarna: de såg att de *var enkla och olärda män* (Apg 4:13) "*idiotes*" som det står i grundtexten. Men så kom de på förklaringen: *de påminde sig att de hade varit med Jesus*. Enkla och utbildade vikarier. Men de hade varit tillsammans med Jesus!

Det viktigaste kriteriet är att ha kontakt med Gud. Jesus berättade i sitt avskedstal hur det ligger till. *Jag är*

vinstocken och ni är grenarna, så han utan mig kan ni ingenting göra (Jh 15:5) Bara i en livsförbindelse med Jesus Kristus kan vi få vara Kristi kärleks vikarie i denna värld.

Det är heliga trefaldighetsdag idag. Det är inte så lätt att förstå för någon av oss. Under den första kristna tiden så gav kyrkofadern Irenaeus en bild av Treenigheten som inte plågade hjärnan men som gav tröst till hjärtat. Han läste ofta bibelordet ur 5 Mos: *Där uppe är urtidens Gud, hit ner når den eviges armar.* (5 Mos 33:27).

Så tecknade han bilden av urtidens Gud som söker kontakt med människan: vår himmelske far som sträcker sin högra hand, dvs Sonen, ner till jorden. Den andra handen är den Heliga Ande. Med sina händer, Sonen och Anden, drar Gud upp oss ur de hjulspår, som vi har fastnat i, lyfter oss upp i sin famn, så nära sig att vi kan höra pulsslagen från hans hjärta: För dig! För dig!

Urtidens Gud är också nutidens Gud. Han sträcker sina armar mot oss. Han är engagerad i vår problematik. Första gången han lyfter upp oss i sin famn är i dopet.

- *Jag har kallat dig vid namn, du är min* viskar han i ditt och mitt öra. Vi är döpta i Faders, Sonens och den helige Andes namn.